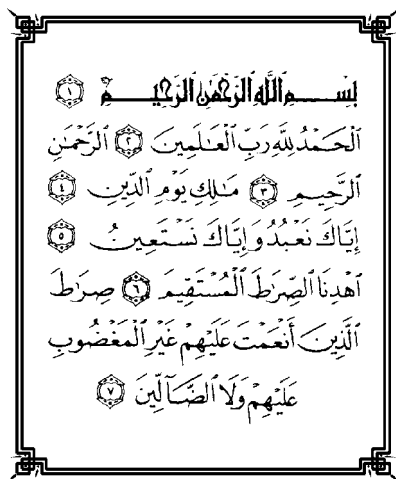

سوره تی (الفاتحة)

(۱) به ناوی خوی به خشنده و میهره بان (به ناوی
 ئه و خوی به کانگای رحمت و سوژو به زه بیه).
 (۲) سوپاس و ستایش ههر شایسته ی خوی به و بو
 خوی به، که خاوه ن و په روه ردگاری هه موو جیهانیا ن
 و هه موو بو ونه و هره.
 (۳) به خشنده و دلوفانه، کانگای ره حمه ت و
 میهره بانیه (ره حمه تی له دنیا دا هه موو شتیکی
 گرتو ته وه، به لام له قیامه تدا ته نها بو ئیماندارانه).
 (۴) خاوه ن و سه رداری روژی پادا شت و سزایه
 (پادشای روژی قیامه ت که دادپه روه ری ره هاو بی
 سنووری تی دا به رپا ده کات).

(۵) خوی به؛ ته نها ههر تو ده په رستین و ههر له تو ش داوای یارمه تی و پشتیوانی ده که ی ن (له
 کاروباری دین و دنیا ماندا؛ به تایبه ت له و کاروبارانده دا به تو نه بی ت به که سی تر له بنده کانت
 نا کریت).

(۶) خوی به ره ده و ام ری ئموو ییمان به فرموو بو ئه م ری باری راست و دروستی ئیسلامه.
 (۷) که به رنامه و ری باری ئه وانه یه له نازو نیعمه تی خو ت به هره و هرت کردوون، نه مانخه یته
 سه ر ری باری ئه وانه ی خه شم و قینیا ن لیگیراوه (به هو ی ئه ووه ده یزانن و لایاندا وه)، هه روه ها
 نه مانخه یته سه ر ری باری ئه وانه ش؛ که سه رگه ردان و گو مران (به هو ی لاساری و یاخی بوون
 و نه زاتی بیا نه وه)^(۱)

۱- (له فرمووده یه کی قودسیدا خوی گه و ره ده فرمویت: من نو یزم له نیوان خو م و بنده ی خو م، دابه ش کردووه (مه به ستیشی
 فاتحه یه که به شیکی سه ره کی نو یزه): کاتیک ئیماندار ده لیت الحمد لله رب العالمین خوا ده فرمویت: ئه وه تا به نده م سوپاس و
 ستایشم ده کات، کاتیک ده لیت: الرحمن الرحیم، خوا ده فرمویت: ئه وه تا به نده م ستایش و وه سفم ده کات، کاتیک ده لیت: مالک یوم
 الدین: خوا ده فرمویت: ئه وه تا به نده م به خاوه ن ده سه لاتم ده زانی ت کاتیک ده لیت: ایاک نعبد و ایاک نستعین، خوا ده فرمویت: به نده م
 راست ده کات ئه وه تا ههر من ده پرستی ت و ههر من به پشتیوان ده زانی ت: کاتیک ئایه تی ۶، ۷ ده خوینیت: خوا ده فرمویت: ئه وه بو
 به نده م، ههر چی داواش بکات پی ده به خشم)، هه روه ها له فرمووده یه کی راست و دروستی تر دا هاتوو که پیغه مه ر ﷺ به
 گه و ره ترین و پیروز ترین سوره تی قورئان نا وزده ی فرمووه.

سوره تی (البقرة)

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان

(۱) چه ند پیته که له سه ره تای هه ندی له سوره ته کانی قورئاندا هاتوون ژماره بان (۱۴) پیته، نیوهی کوی پیته کانی زمانی عه ره بین، بو سه لماندنی (اعجاز) و مه زنی و گرنگی قورئان که له توانای هیچ که سدا نیه به و پیته کتیبکی ئاوا بی وینه دابیت، به راده یه که هه تا ئه گهر هه موو گروی ئاده میزاد و پهری کو ببنه وه بو ئه و مه به سته

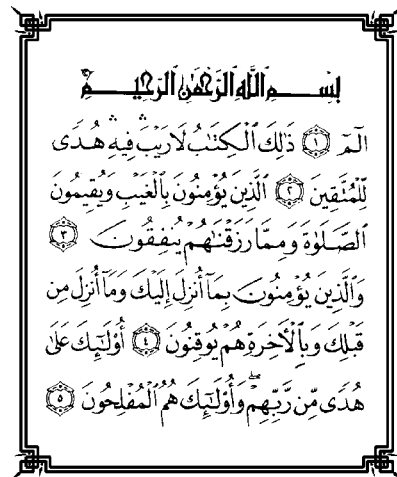
بیگومان ناتوانن، وینه ی ئه م قوئانه، یانا ده سوره تی، یان ته نها سوره تیکی داریژن، هه روه ها چه نده ها نهینی تریشی تیدایه، زاناکان له هه ندیکی دواون، هه ندیکیشیان و توویانه: هه ر خوا خوی زانایه به نهینی ئه و پیته.

(۲) ئه و قورئانه کتیبکی هه یچ گومانیکی تیدا نیه، (که له لایه ن خوی په روه ردگار هه وه په وانه کراوه به جیره ئیلدا بو (پیغه مبه ر ﷺ) که مایه ی ریتمووی و سه رچاوه ی هیدایه ته بو خواناسان و پاریزکاران (که ئه وانه ن فره زه کات جیبه جی ده که ن و له حه رام خویان ده پاریزن، له روه ی بیرو باوه رو کردار و گوفتاره وه).

(۳) ئه وانه ی باوه رو به نه بینراوه کان ده هیئن (وه که خواو فریشته و ئه وانه ی خوا باسی کردوون و ئیمه نایان بینین)، هه روه ها نویره کانیا ن به چاکی ئه نجام ده دن و له و رزق و روزه یه (حه لاله ی) پیمان به خشیوون، ده به خشن.

(۴) (له هه مان کاتدا) ئه وانه باوه رو ده هیئن به و (په یامه ی) که بو تو (ئهی محمد ﷺ) دابه زینراوه و به و په یامانه ش که بو (پیغه مبه ران) ی پیش تو دابه زینراوه، دلنیاش ده بن که روژی دواپی پیش دیت و قیامت هه ر به ریا ده بیت.

(۵) ئه وانه له سه ر شا ریگه ی هیدایه تی په روه ردگاریان و هه ر ئه وانیشن سه رفراز و سه رکه و توو (ئه مانه بنه ما سه ره کیه کانی ئیمان و ئیسلامن).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٦٧﴾ وَمِنَ الَّذِينَ مَنْ يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَإِنَّا لَأَخِرُ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَادِعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ إِنَّمَا تُكْرَهُونَ ﴿٧٠﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ لَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿٧١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ الْأَشْفَهَاءُ ءَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْأَشْفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٧٣﴾ وَإِذْ لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَيْنَا سَخِطْتُمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿٧٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٧٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَوْلَا إِذْ بَعَثْنَا إِلَهُكَ إِذْ سَمِعْتُمُوهُمُ يَقُولُ مَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٧٦﴾

(۶) بہ راستی ئەوانە ی کہ بئی باوەر بوون ناگاداریان بکەیت یان ناگاداریان نە کەیت یە کسانە بو یان، باوەر و ئیمان ناھین...

(۷) (چونکہ) خوا سووری ناوہ بەسەر دل و گو یاندا و پەردە ی بەسەر چاویاندا ھیناوە، (نە بیردە کەنەوہ، نە ئامادەن حەق بیستن و راستییە کانیئەش ناھین)، ھەر بو یە سزایە کی سەخت چاوەر پیاوە (ئەمانەش دەستە ی کەن لە بئی باوەر پان کە ھەر خوا خو ی دە یانناسی ت).

(۸) لە ناو خە لکیدا کە سانیک ھەن کە دە لێن: ئیمان و باوەر پمان بە خواو بە روژی قیامەت ھیناوە (لە راستیدا ئەوانە درو دە کەن) ئەوانە ھەمیشە باوەر دار نین.

(۹) ئەوانە (بە خە یالی خو یان وادەزانن) خوا و ئەو کە سانە دە خە لێن کە باوەر داری راستە قینە!! کە چی جگە لە خو یان کە سیان پئی ناخە لێت، بە لام ھەست نا کەن و فام نا کەنەوہ و بیر نا کەنەوہ.

(۱۰) ئەوانە لە دل و دەروونیاندا نە خو شی بئی باوەر ی و حەسوودی و کینە ھە یە، خوایش (بەسەر خستنی حەق و ئیمانداران) ئەو ھەندە ی تر دەردیان گران و کاریگەر دە کات و سزایە کی سەختیش (لە دنیا و قیامە تدا) چاوەر پیاوە بەھو ی درو کردن (ودژایە تییان بو ئیسلام).

(۱۱) ئەوانە کاتی ک پیا ن دەو تریت تو ی گوناھو تاوان و خراپە کاری مە چینی لە زەویدا، دە لێن: بە راستی ئیمە تەنھا چاکسازی دە کە ی!!

(۱۲) ناگادار بن، کە بە راستی ھەر ئەوانە تو ی خراپە دە چینی، بە لام (بەھو ی لووت بەرزی و دەردە داریانەوہ) ھەستی پیناکەن و (خو یانی لئی گیل دە کەن).

(۱۳) کاتی ک پیا ن دەو تریت ئیمان و باوەر بە یین و ھەموو خە لکە (بئی فیل و راستگو یانە) کە باوەر پان ھیناوە، دە لێن: چو ن ئیمە و ھە کو ئەو خە لکە کەم عە قل و گیلانە باوەر دە ھینین، (خە لکینە) چاک بزانی و ناگادار بن کە ھەر ئەوانە خو یان کەم عە قل و گیل و نە فامن، بە لام بە خو یان نازانی.

(۱۴) کاتی کیش (دوو رووہ کان) دە گەن بەوانە ی باوەر پان ھیناوە دە لێن: ئیمە ئیماندارین و باوەر پمان ھیناوە!! کە چی کاتی ک بە تەنھا دە میننەوہ لە لای شە ی تانە گەورە و فیلبازە کانیان دە لێن: بە راستی ئیمە لە گەل ئیوہین، بیگو مان ئیمە تەنھا گال تە یان پیدە کە ین و پیا ن رادە بو ی رین!!

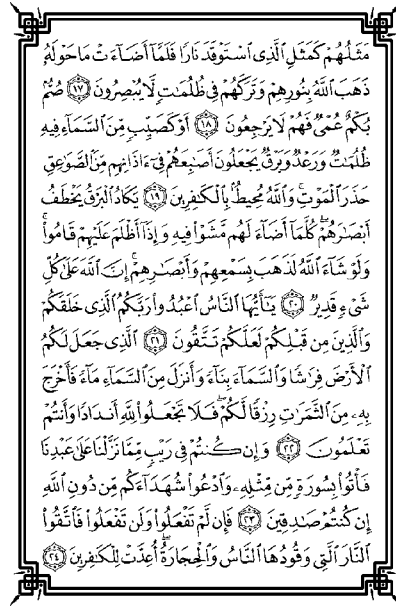
(۱۵) (بە لام خە یالیان خواوە چونکە) خوا سزای گال تە جارییە کە یان لیدە سینیت و (دە یانکاتە پەندو گال تە جار)، ئەوہ جار ی بەرە لای کردوون تا کو پرا نە مل بنین و در یژە بە گو مرایی خو یان بە دن.

(۱۶) ئەوانە گو مراییان کری بە رینمووی و ھیدایەت، بازر گانیە کە یان قازانجی نە کرد، سەر مایە کە شیان کە ھیدایەت لە دەستیانداو مایە بووچ بوون و ھەر گری ریبازی ھیدایەت نە بوون ...

(١٧) نمونه و وینهی ئەوانه وهك كهسیك وایه: ئاگریك دابگرسینیت (بۆ سوودی خوئی و هاوڕێکانی) كهچی كاتیك هه‌لگیرساو ده‌وربه‌ری خوئی رووناك كرده‌وه، خوا رووناکیه که یان لێ بکوژینیته‌وه و له چه‌نده‌ها تاریکیدا جییان بهیلایت و هیچ تروسکاییهك نابینن و ریی دهرناکه‌ن.

(١٨) ئەوانه كه‌پرو لال و کویرن (له ئاستی حه‌ق و راستیدا)، ناشگه‌رینه‌وه (بۆ سه‌ر هیدایه‌ت).

(١٩) یاخود وینه‌یان وهك كه‌سانیک وایه به ده‌ست بارانیکی لیزمه‌وه گیریان خواردییت، كه په‌له هه‌وری تاریک و هه‌وره تریشقه و بروسکه‌ی هه‌ییت، له تاو ده‌نگی بروسکه‌که په‌نجه‌یان ده‌ناخن به‌گوپچکه‌یاندا له ترسی مردن، خوایش گه‌مارۆی کافرانی داوه (بارانه‌که قورئانه و بروسکه‌کان، ترساندنێ دو‌ورووه‌کانه که حه‌ز به‌بیستنی ناکه‌ن).

(٢٠) خه‌ریکه تیشکی بروسکه‌که بینایی چاویان به‌ریت، هه‌ر کاتیك به‌ر پێیان پ‌وشن ده‌کاته‌وه، ده‌رۆن، هه‌ر که تیشکه‌که نه‌ماو تاریک بوو لێیان، (ده‌سه‌ل‌مینه‌وه و) هه‌لو‌یسته ده‌که‌ن، خو‌ئه‌گه‌ر خوا بیویستابه‌ بیستن و بینینیانی له‌ناو ده‌برد، به‌راستی خوا ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

(٢١) ئە‌هی خه‌ل‌کینه په‌روه‌ردگاری خو‌تان به‌رستن، ئە‌و زاته‌ی که ئیوه و پێشینانی ئیوه‌شی به‌دی هیناوه، بۆ ئە‌وه‌ی رێبازی خواناسی و ته‌قوا و پارێزکاری بگرنه‌ به‌ر.

(٢٢) هه‌ر ئە‌و‌زاته زه‌وی کردووه به‌ فه‌رش و جیگای نیشته‌جێ بوون و ژبان بو‌تان، ئاسمانی وه‌کو سه‌قفیک به‌سه‌رتانه‌وه راگیر کردووه، له ئاسمانه‌وه ئاوی بۆ باراندوون، جا به‌ هۆیه‌وه جو‌ره‌ها به‌ره‌می (د‌ره‌خت و گ‌زویگ‌یای) ده‌ره‌یناوه تا ببیته‌ ر‌زق و ر‌ۆزی بو‌تان، که‌واته شه‌ریک و هاوتا بۆ خوا بریار مه‌ده‌ن، که خو‌شتان ده‌زانن (په‌رستراو ده‌بیته‌ به‌ده‌یه‌نه‌ر بیته‌).

(٢٣) جائه‌گه‌ر ئیوه له دوو دل‌یدان و گوماتان له‌م (قورئانه پ‌یرو‌زه) هه‌یه که دامانه‌زاندووه بۆ به‌نده‌ی خو‌مان محمد ﷺ ئە‌گه‌ر بو‌تان ده‌کریت ئیوه‌ش هه‌ول به‌دن سو‌ره‌تیکی وه‌ک ئە‌و به‌یئن، هاو‌په‌یمان و هاو‌کاره‌کانیشتان جگه‌ له‌ خوا (بۆ ئە‌و مه‌به‌سته) بانگ بکه‌ن ئە‌گه‌ر ئیوه راست ده‌که‌ن.

(٢٤) خو‌ئه‌گه‌ر نه‌تاتتوانی و هه‌رگیز نایشتوانن (که‌واته باوه‌په‌یئن و) خو‌تان به‌پارێزن له‌و ئاگره‌ی: سو‌وته‌مه‌نیه‌که‌ی خه‌ل‌کی و به‌رده، که بۆ بێ‌باوه‌ر و خوانه‌ناسان ئاماده‌کراوه.

وَيَذُرْ الْأَرْضَ أَنْ مَمْوَا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ أَنْ لَمْ جَنَّتٍ
تَجْرى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كَمَا رُفُوا مِنْهَا مِنْ سَمَرٍ
رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِى رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنْوَا بِهِ مَتَّسِبَهَا
وَلَمْ يَمْوَا فِيهَا أَرْوَاخٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾
﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوصَةً فَمَا
فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا
وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿۲۶﴾ الَّذِينَ يَتَّقُونَ عَهْدَ
اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيُقِطُّونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيُقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۲۷﴾
كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۸﴾ هُوَ
الَّذِى خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ أَسْتَوَى إِلَى
السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۹﴾

(۲۵) (ئەى پيغەمبەر ﷺ) مژدەش بدە بەوانەى كە باوەرپيان هيناوە و كارو كردهوە چاكە كانيان ئەنجامداوە بەوہى باخە كانى بەهەشت كە چەندەها روبرار بەژيڤدرەخت و بەناو باخە كانيدا دەپروات، بەپراستی بۆيان ئامادەيە، هەركاتيك له ميوەو بەرهەميكي ئەو باخەيان بۆ دەهيئن، دەليئن: ئيستا لەوہتان هينا، تاويك لەمەو پيش خواردمان، هەر دەهيئن و لە يە كتريش دەچن، (لە رەنگ و پوالتەدا، بەلام لە تام و بوندا زور جياوازن)، هەرودەها لەويدا هاوسەرانى پاك و بى گەرديان بۆ ئامادە كراوہ (ئەو بەختەوہرانە ژيانى هەميشەيى و نەپراوہ لەو بەهەشتەدا دەبەنە سەر.

(۲۶) بەپراستی خوا باكى نيەو نەنگ نيە بەلايەوہ هەر نمونەيەك بەهينتەوہ بە ميسوولەيەك، لەویش بچوكتەر بيت يان گەورەتر، جا ئەوانەى ئيمان و باوەرپيان هيناوە، ئەوہ چاك دەزانن ئەم نمونەيە راستە و لە لاين پەرودەگار يانەوہيە، ئەوانەش كافرو بى باوەرپ دەليئن: خوا مەبەستى چى بوو لەم نمونەيەدا؟ (خواى گەورەش دەفەر مويت) زور يكي پى گومرا دەكات و زور يكي تريشى پى هيدايت و رينموويى دەكات، بەلام ديارە جگە لە لارو ويرو ياخى و تاوانباران كەسى تر گومرا ناكات...

(۲۷) ئەوانەى پەيمانى خوا (كە لە روى فيترەت و سروشت و پەيامە كانى خواوہ) هەيانە، (كە دەبيت خواناس بن) هەلدەوہ شيننەوہ و پەيرەوى ناكەن لە دواى بەهيژو پتەو بوونى، ئەو ئەوانە خوڤيان زەرەرمەند و خەسارەتمەندن.

(۲۸) (خەلكينە)، چۆن بى پروا دەبن بەخوا لەكاتيكدا ئيوە بى گيان بوون (لەتويى خاكدا) خوا (دروستى كردوون) و گيانى بەبەردا كردن، پاشان دەتانمريئيت و دوايى زيندووتان دەكاتەوہ، ئەوسا هەر بۆ لاي ئەویش دەبرينەوہ.

(۲۹) هەر ئەوزاتە هەموو شتيكى لە زەويدا بۆ ئيوە دروست كردوہ، پاشان ويستى ئاسمان دروست بكات، بۆيە بە حەوت چين بەدى هيناو ريكي خستن، هەر خويشى بە هەموو شتيك زاناو ئاگادارە.

(۳۰) (تھی محمد ﷺ یاسی ثنوه بکہ له دیرین زہماندا) پەرور دگارت به فریشته کانی وت: به راستی من دهمه ویت له زهویدا جیشینیک دابنیم (بو ثاوه دانسی و دینداری)، فریشته کان وتیان: ثایا که سیکی تیادا ده که یته جیشین که خراپه و تاوانی تیادا بجینیت و خوینریژی تیادا نه نجام بدات؟! له کاتی کدا نیمه ته سیبجات و سوپاس و ستایشت ده که ین و قه درو ریژی تو چاک ده زانین و به دورت ده گرین له و شتانه ی شایسته ی تو نین، (له وه لامیاند) خوا فهرمووی: بیگومان نه وه ییوه نایزانن من ده یزانم.

(۳۱) (ئینجا ئاده می دروست کرد، ویستی توانایی ولیها تویی بو فریشته کان روون بکاتوه) ناوی ههرچی پیویستی دهورو بهر هه به فیروی کرد، له وه دوا به فریشته کانی رانواند و پیوی فهرموون: ئاده ییوه ناوی نه و شتانه می بلین نه گهر راست ده که ن و (توانای ثاوه دان کردنه وه ی زهویتان هه به یه؟).

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰئِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا لَا نَعْلَمُ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَا أَدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُم بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَنَا غَيْبٌ عَنَّا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَلَمَّا عَادَ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

(۳۲) فریشته کان وتیان: پاک و بیگهردی و ستایش ههر شایسته ی تو یه، نیمه هه ی زانستی کمان نیه، ته نه ئاوه ده زانین که تو فیرت کردوین، به راستی تو پەرور دگاریکی زانا و دانایت.

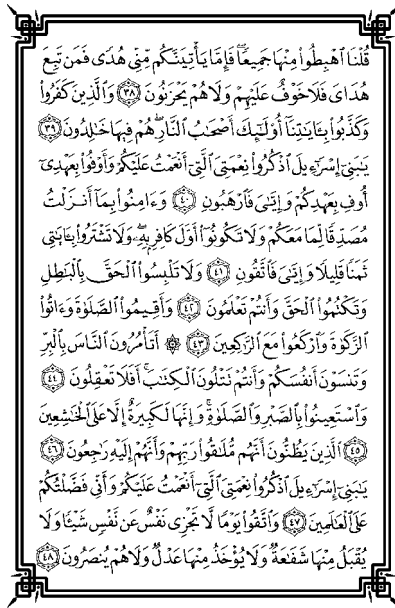
(۳۳) نهوسا خوا فهرمووی نه ی ئاده م، ئاده ی تو ئاگاداریان بکه به ناوه کانیان، جا کاتی ک ئاده م هه والی ناوه کانی پیدان... خوا فهرمووی: نه ی پیم نه وتن به راستی من خوم ئاگادارم به نهینی ئاسمانه کان و زهوی، ده شزانم ییوه چی ده رده خه ن و چی ده شار نه وه؟!

(۳۴) کاتی کیش به فریشته کانمان وت: سوژده بهرن بو ئاده م (سوژده ی ریژو به فرمانی خوا، وه کو رووگه یه ک) سوژده یان برد، جگه ئیبلیس نه بیست که سه ریچی کردو خووی به گه وره زانی و خووی خسته ریژی کافر ه کانه وه.

(۳۵) ئینجا وتمان: نه ی ئاده م خووت و هاوسه رت له م به هه شته دا ژیان به رنه سه رو نیشه جی بن له ههر کو ی هه زده که ن بخوون و بخونه وه به تیرو ته سه لی، به لام نزیک ی ئه م دره خته مه که ون (ده رختیکی دیاری کراو بو تا قی کردنه وه لییان قه ده غه کرا) نه گینا ده چنه ریژی سته مکارانه وه.

(۳۶) شه بیتان (فرسه تی لیهینان) و له خشته ی بردن (وا ی لیکردن له به رو بوومی دره خته قه ده غه کراوه که بخوون) و له و شوینه (خوش و پر له نازو نیعمه ته) به ده رکردنی دان، نهوسا پیمان وتن: (ماده م سه ریچیتان کرد ئیتر لیرو جیتان نایته وه)، ده بیست دابه زنه خواره وه بو سه ر زهوی، جا (له و ی) هه ندیکتان دوژمنی هه ندیکتانن (شه بیتان دوژمنی ییوه یه و به رده وام هه ول ده دات دوژمنایه تی له نیوانتاند به رپا بکات)، تاما وه یه کی دیاری کراو نیشه جی ده بن له زه ویداو له نازو نیعمه ته کان سوود وهرده گرن و به هره وه ر ده بن.

(۳۷) پاشان ئاده م له لایه ن پەرور دگارییه وه چه ند وشه و نزایه کی وهرگرت (به دل و به کول پاراپه وه خوی میهره بانیش) نزاکه ی وهرگرت و لیی خوش بو، چونکه به راستی ته نه ئاوه، زاتیکی ئیجگار میهره بان و تو به وهرگره. (نزا که ش له نایه تی ۲۳ سورته ی نه عراف دا هاتوه).

(۳۸) تنجا وتمان: هه مورتان ده بی دابه زن (بو سسر زهوی) جا نه گهر هه رکاتیک له لایه منمه وه ری نومایتان بو هات، هه رکه س شوین ری نومایی من پکه ویت، نه وه نه ترس و بسمیان له سسر ده بی ت، نه غه مگین و دلته نگ ده بن.

(۳۹) نه وانهش بی باوه ر بوون و باوه ریان به نایه ته کانی نیمه نه بو، نه وانه نیشته جیی دوزه خن و بو هه تا هه تایی تیایدا ده میننه وه.

(۴۰) نهی نه وهی ئیسرائیل (نه وهی هه زره تی یه عقوب الکتیلا) یادی نازو نیعمه تی من بکه نه وه که به سه رتاند رزاندومه و به وه فاو به نه مه ک بن و په یمانه که م جیی جی بکه ن (که نیمان و کرده وهی چاک و باوه ر کرده به هه مو پیغه مه ران به بی جیا وازی) نه وسا منیش په یمانی خوم به جی ده هیتم (که جیشین کردتانه له دنیا داو، به هه شتی به رینه له قیامه تدا) باترس و بیمتان ته نها له من هه بی ت (تا ناسو ودهی ره هاتان پی بیه خشم)...

(۴۱) هه روه ها نیمان به یین به و قورئانهی که ناردومه ته خواره وه که پالپشتی په یامه که ی لای نیوه یه (ته ورات

و نیجیلی ده ستکاری نه کراو) مه بنه یه که م بی بروا پیی (له جیاتی یه که م باوه ردار) و نایه ته کانم به نرخیکی که م مه گور نه وه (له پیناوی به ده سه تیانی هه ندی مه رمای که م نرخی دنیا دا)، ته نها له من بترسن و خوتان له خه شمی من بیاریزن.

(۴۲) نه که ن راستی و به تال، حه ق و ناحه ق به یه که وه بئالینن و حه ق مه شار نه وه، درو دامه پو شن به راست، له کاتیکیدا خوتشان حه ق و راستی ده زانن کامه یه.

(۴۳) نویزه کانتان به چاکی نه نجام بدن به دروشمه کانیه وه و زه کاتیش بدن، له گهل کرنوش به راندا کرنوش بیه ن (بو په روه ر دگارتان).

(۴۴) (که ی نه وه راسته) فه رمانی چا که به خه لکی بدن و خوتان فه راموش بکه ن؟! له کاتیکیدا خو نیوه کتیپی خوا - ته ورات - ده خو یینه وه، (ده زانن سزای گو فتاری بی په فتار چونه) جانا یا ژیریتان ریتان لینا گری ت له وه له ویسته ناشرینه؟! (۴۵) (نیوه هه ول بدن) پشت بیه ستن به نارامگرتن و نویز کردن (بو گه یشتن به نامانج) به راستی نویز نه رکیکی گه روه گرانه، مه گهر له سسر نه وه که سانه ی که به خو شه ویستی و سوزه وه خوا په رستی نه نجام ده دن و (باوه ری دامه زراویان هه یه)...

(۴۶) نه وانهی ده زانن بیگومان به دیداری په روه ر دگاریان شاد ده بن و باوه ری پته ویان هه یه که بو لای نه وه زاته ده گهرینه وه.

(۴۷) نهی نه وهی ئیسرائیل: یادی نازو نیعمه ته کانم بکه نه وه که رشتومه به سه رتاند بیگومان من گرنگی زورم پیداون و نازو نیعمه تی زورم پیغه خشییون (له خواردن و خوار دنه وه، له موعجیزه ی جورا و جور، له چاره سه رکردنی کی شه کان، ... هتد) من زیاده ریزی نیوه داوه به سسر هه مو خه لکیدا (نه له ته له سه رده می خویانداو نه وانه ی که پابه ندی نایی خوا بوون، به تایبه تی پیغه مه ران و پیوا چاکان)...

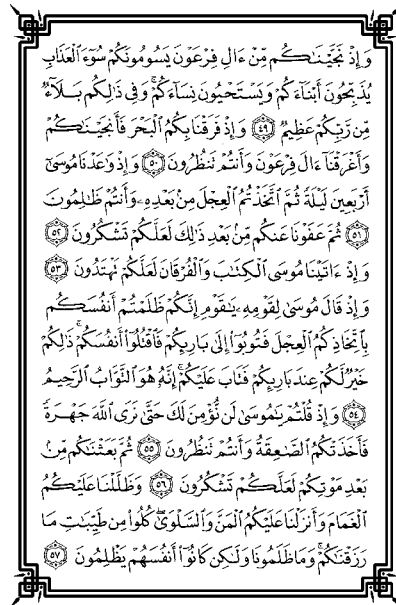
(۴۸) خوتان بیاریزن له پوژیک که که س فریای که س ناکه ویت و که س هیچی له ده ست نایه ت و تکا کاری کی که سیش وه ر ناگری ت و بارمته و گورانکاری تیادا نه نجام ندریت و نه وه که سانه ی خوانه ناسن یارمه تی نادرین و سه ر ناخرین.

(۴۹) بسیری نیعمہ تی رزگار بونیشان بکہ نہ وہ کاتیک رزگار مان کردن له دست دارو دستہی فیر عہون کہ خراپترین سزاو نازاریان دہدان، کورہ کانتانیان سہر دہبری و ٹافرہ تہ کانتانیان دہہیشٹہ وہ (بو کارہ کہری و خزمت) ٹہوہش بو ٹیوہ توشہات و تاقیکردنہ وہیہ کی گہورہ بوو بوتان لہ لایہن پەروردگار تانہ وہ (تا پشت بہو زاتہ بیہستن و بروای تہ واوتان پیی ہہ بیٹ).

(۵۰) یادی ٹہو نیعمہ تہ بکہ نہ وہ کہ لہ بہر خاتری ٹیوہ دہریاکہ مان لہت کرد، ٹینجا رزگار مان کردن، دارو دہستہی فیر عہونمان نوغر و کرد، لہ کاتیکدا ٹیوہ بہ چاوی خوٹان بینیتان و تہ ماشاتان دہ کردن.

(۵۱) یادی ٹہو نیعمہ تہ بکہ نہ وہ کاتیک چل شہو وادہ مان دانا بو موسا (بو پارانہ وہو نزا) پاشان گویرہ کہ کہ تان کردہ خواتان، بیگومان ٹیوہ ستہ مکار بوون.

(۵۲) پاشان (لہو ہہ موہ لہ تان) خوٹاویون بو ٹہوہی

سو پاسگوزاریی بکہن.

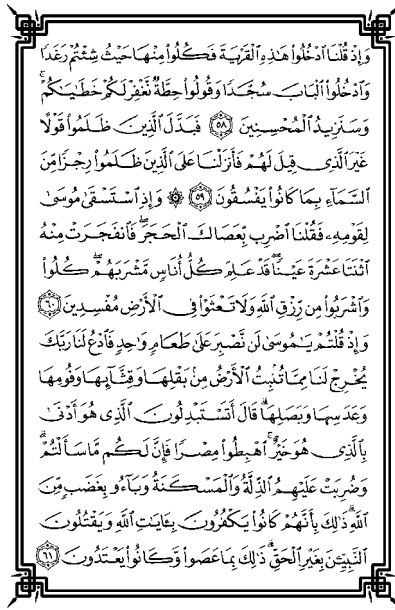
(۵۳) یادی ٹہو نیعمہ تہش بکہ نہ وہ کاتیک کتیبی (تہورات) و جیا کہ رہوہی (رہواو، نارہ و امان) بہ خشی بہ موسا بو ٹہوہی ریباری ہدایہت بگر نہ بہر (لہ گومرایی رزگار تان بیٹ).

(۵۴) یادی ٹہو نیعمہ تہش بکہ نہ وہ کاتیک موسا بہ قہوم و ہوزی خوئی وت: ٹہی قہوم و ہوزہ کہم بہ راستی ٹیوہ بہو گویرہ کہ پرسی بہ ستہمتان لہ خوٹان کردوہ، دہی بگہر پٹہ وہ بولای بہ دہیہینہ رتان و تہوبہ بکہن و ٹینجا خوٹان بکوژن (بیی تاوان تاوانبار بکوژیت)، ٹہوہ باشتہرہ بوتان (چونکہ تاوانہ کہ تان زور گہورہ یہ) پاشان ٹہویش (واتہ خوا دوی لہ ناو بردنی ہہ ندیک لہ تاوانباران) توبہی وەرگرت (لہ وانہی مابوون)، لہ راستیدا تہ نہا ٹہو زاتہ ہیجگار تہوبہ وەرگرو بہ رہحم و دلوقانہ.

(۵۵) یادی ٹہو نیعمہ تہ بکہ نہ وہ کہ و تتان: ٹہی موسا ہەرگیز باوہرت پیناہینین تا وہ کو بہ ٹاشکراو بہ چاوی خوٹان خوا نہ بینین، ٹیتر یہ کسہر ہہورہ بروسکہ کہ لیی دان، لہ کاتیکدا کہ تہ ماشاتان دہ کردو بہ دہورو بہری خوٹاندا دہ تانروانی (بہ سہ رسامیہ وہ بیرتان دہ کردہ وہ).

(۵۶) پاشان زیندوو مان کردنہ وہو ژیانمان پیہ خشینہ وہ لہ دوی ٹہو مہرگہ تان بو ٹہوہی سو پاسگوزاریی بکہن

(۵۷) (ہہروہا) لہ نازو نیعمہ تہ کانی خوا بوتان ٹہوہیہ: ٹیمہ ہہورمان بو کردن بہ سببہ روگہ زومان بو باراندن و پلہوہری شہلاقہ مان بو ناردن، دہ بخون لہو رزق و پروزیہ چاکانہی کہ پیمان بہ خشیون (بہ لام لہ بہر بیی دینی و ستہ میان تولہ مان لیسہندن)، جا و نہ بیٹ ٹہوانہ ستہ میان لہ ٹیمہ کرد بیٹ بہ لکو ہہر ستہ میان لہ خوٹان دہ کرد.

(۵۸) یادی ئەو نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیك و تمان: بچنه ئەم شاره وه (که قودسه)، جا هەرچی هه زى لێده کهن له وى له هه ر جییه کی به فراوانی و خوشی بېخون، له دهروازه ی شاره که به ریزو کرپوشی (پیزانینه وه) بچنه ژوره وه و بلین: خواجه له تاوانه کانمان ببوره، ئەو کاته ئیمه ش له هه له و تاوانه کانتان ده بوورین، ئیمه پاداشتی چاکه کاران له تاینده دا زور به زیاده وه ده دینه وه.

(۵۹) که چی ئەوانه ی سته میان کردبوو یه کسه ر گوفتاره که یان گوپی به شتیك بیجگه له وه ی پیمان و ترا بوو (واته به لووت به رزیه وه چوونه ژوره وه)، جا ئیمه ش له ئاسمانه وه سزایه کمان دابه زانده سه ر ئەوانه ی سته میان کرد به هوی ئەوه ی له فه رمانی خوا ده رچوون.

(۶۰) یادی ئەو نیعمه ته بکه نه وه کاتیك موسا بو قه وم و گه له که ی خوی داوای بارینی بارانی کرد، ئیمه ش پیمان

وت: به گوچانه که ت بده به (تاشه) به رده که دا (جا هه ر که ئەو کاره ی ئەنجامدا) به رده که ده دانزه کانی لى هه لقولا، بېگومان هه ر هوزیک چاوه گه ی خوی ناسی (ئینجا پیمان وتن)، ده بخون و بخونه وه له رزق و رۆزی و به خششی خوا و تاوان و خراپه مه کهن له سه ر زه ویداله کاتیكدا که به چاندنی تووی خراپه وه خه ریکن.

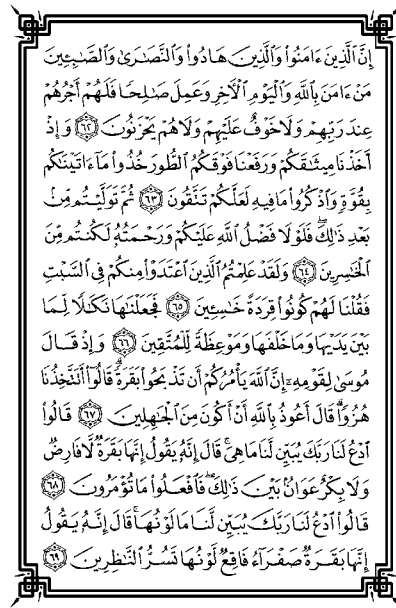
(۶۱) یادی ئەو نیعمه ته ش بکه نه وه کاتیك به موساتان وت: ئیمه هه رگیز له سه ر یه ک جوړ خوړاک ئوقره ناگرین و به ته نها جوړیک خواردمه نه ی پازی نین، له به رئه وه داوا له په ره رده گارت بکه له رزق و رۆزی و به رو بوومی زه ویمان بو به ره م به یئیت له ره کی پاقله یی و خه یارو سیرو نيسك و پياز، موسا پىی وتن: باشه چۆن ئیوه شتی که م و ئایه خ و ناته واو و ه رده گرن له جیاتى شتی له و چاکترو باشتر؟ ده دابه زن بو شاریک (بیابانی سینا، به جییه یلین) ئینجا به راستی ئەوه ی داوای ده کهن ده ستتان ده که ویت.

(جا به هوی ئەو بیروباوه رو بیانو و گرتن و لاساریه یانه وه) سوکی و ریسوایی و لاتى و زه بوونی درا به سه ریاندا و شایانی خه شم و قینی خوایش بوون، چونکه ئەوان به راستی باوه ریان نه ده کرد به تابه ته کانی خواو، پیغه مبه ره کانیا ن به ناحق ده کوشت، ئەوه ش به هوی روچوونیا نه وه له یاخی بوون و نافه رمانیدا، هه میشه ده ستدریژیان ده کرد (ئیسته ش به رده وامن له سه ر به رنامه ی باوو باپیرانی خوانه ناسیان).

(۶۲) بیگومان ٹوانہی باوہریان ہیناوه (له ٹومہ تی محمد ﷺ)، ٹوانہش بوونہ تہ جوولہ کہ (شوینکھوتہی راستہ قینہی عیسان)، گاورہ کانیش (کہ شوینکھوتہی راستہ قینہی موسان)، (صابئہ) ش (کہ شوینکھوتہی راستہ قینہی داودن)، ٹوانہ ہر دہستہ یہ کیان باوہری دامہ زراوی ہینا بیت بہ خوا و روژی دواپی و کارو کردہوی چاکہی ٹہ نجام دابیت، جا ٹوانہ پاداشتیان لای پەروردگارینہ، نہ ترس و بییمان دہبیت، نہ غم و پہزارہش روویان تیدہ کات.

(۶۳) یادی ٹہو نیعمہ تہش بکہ نہوہ کاتیک پھیانمان لیسہ رگرتن (کہ پیریہوی تہورات بکن) و کیوی طورمان بہر اسہر تانہوہ راگرت و بییمان وتن: ٹہو بہرنامہ یہی بییمانداون بہ توندی بیگرن (ٹہ گینا ٹہم چیاہ دہدہین بہسہر تاندا)، ہمیشہش با لہ بیرتان بیت چی تیدایہ و چیتان لیسہدہ خوازیت، بو ٹہوہی لہ خوا ترس و پاریزکارین.

(۶۴) کہ چی پاش ٹوانہ ہمہ مووی رووتان وەرچہر خاندا لہ ریبازی خوا، (پہیمانہ کہ تان شکاندا)، ٹہوکاتہ ٹہ گہر بہزہیی و

یارمہ تی و فہزلی خوا نہ بوایہ لہ سہرتان، ٹہوہ دہچوونہ ریزی خہسارہ تمہ ندانہوہ.

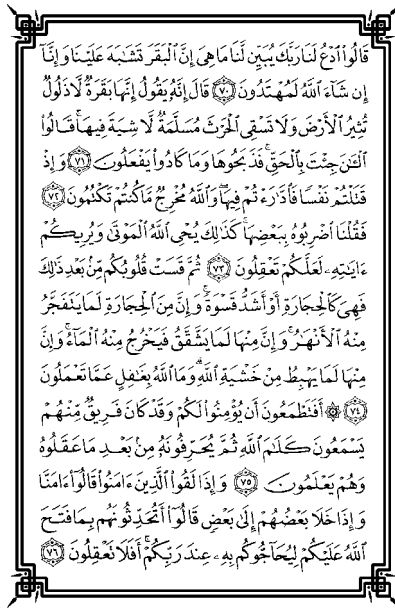
(۶۵) سویند بہ خوا بیگومان زانیووتانہ و ناگادارن چیمان بہسہر ٹوانہ تاندا ہینا کہ روژانی شہممہ دہستدری بیان دہ کردو لہ سنور دہردہ چوون، (لہ بہر ٹہوہ بریارمانداو) و تمان: ببٹہ مہموونی دوورخواوہ لہ رحمتہ تی خوا (بریار بوو جوولہ کہ کانی شارہ کہی قہراخ دہریا - ٹیلیہ - روژانی شہممہ) تہرخان بکن بو خواپہرستی و راوہ ماسی تبادانہ کهن، دیارہ ماسیہ کانیش ہستیان بہوہ کردوہ، بوہ لہو روژہدا خویمان نواندوہ، جوولہ کہش بہسروشت زور بہتہ ماعن، بیریان کردوہ لہ تہ گبیرو فیلیک، ٹہویش بہوہی کہ لہ روژی ہہینیدا داو و توریان بو بنینہوہ تا لہ شہممہ دای تی بکھون، روژی یہک شہممہ چی کہو تو تہ داو و توره کانہوہ دہری بہینن (لہ تہفسیری ٹاہہ تی ۱۶۳ تا ۱۶۶، لہ سورہ تی - الأعراف - دا ٹہم رووداوہ پاسکراوہ).

(۶۶) ٹینجا ٹہو بہ مہیمون کردنہ مان گبیرا بہ پندو عبیرہت بو ٹوانہی کہ: ہاوپہرخی رووداوہ کہ بوون و بو ٹوانہش لہ دوا ٹہوان دین، ہہروہا کردمانہ ناموزگاری بو خواناس و پاریزکاران.

(۶۷) یادی ٹہو نیعمہ تہ بکہ نہوہ کاتیک موسا بہ قومہ کہی وت: بیگومان خوا فرمانتانن پیدہدات کہ مانگاہک سہر بیرن (کاتیک یہ کیکیان لئی کوژرا بوو، بکوژہ کہش لای زور بہیان نادیاربوو، ہاناو ہاواریان برد پوموسا) و تیان: ٹایا دہمانکہ پتہ گالتہ جار ی خوٹ؟ موسا وتی: پنا دہ گرم بہ خوا بچمہ ریزی نہ فامانہوہ (گالتہ بہ خہلکی بکہم).

(۶۸) ٹینجا و تیان: (جا کہوایہ) لہ پەروردگارت داوا بکہ بویمان روون پکاتہوہ ٹہو مانگاہیہ کسامہیہ؟ موسا وتی: بہراستی خوا دہفہرمویت: ٹہو مانگاہیہ نہ پیرہو نہ پارینہ بہلکو میانہ سالہ، (ٹیتر ٹہوہندہ قولی مہ کہ نہوہ لہسہری مہروں) چ فرمانیکتان پیدراوہ جی بہ جی بکن.

(۶۹) کہ چی و تیان: لہ پەروردگارت داوا بکہ بزاینن رہنگی چوٹہ؟ موسا وتی: بیگومان خوا دہفہرمویت: ٹہو مانگاہیہ مانگاہیہ کی رہنگ زہردی توخہ، تہ ماشاکارانی دلخوش دہ کات.

(۷۰) که چی هه و تیان: له پهروه دگارت داوا بکه تا به ته وای بو مان روون بکاته وه بزانیین کامه یه؟! چونکه به راستی ئه م گا گه له سه ری لی تیگ داوین و ره نگی زور به یان له یه که ده چی ت، به راستی ئیمه - ئه گه ر خوا وویستی له سه ر بی ت - ری نمووی و ه رده گرین.

(۷۱) موسا وتی: به راستی خوا ده فه رموی ت: ئه وه مان گایه که هیشتا رانه هی تراوه زه وی بکی لیت و جووت بکات، ئاودیری کشتو کالی ش ناکات، بی عه بیه و یه که ره نگه و هیچ په له یه کی تی دانی یه، ئه وسا و تیان: ئا ئیسته تیتر هه والی راسته قینه ت پی داین، (تیتر دوا ی هه ول و کوششیکی زور به ده ستیان هیئا) و سه ریان بری، هه رچه نده خه ریک بو ئه و کاره ش نه که ن.

(۷۲) (یادی نیعمه تی ئاشکرا بوونی بکوژه که بکه نه وه) چون کاتیگ که سپکتان کوشت و یه کسه ر ئاژاوه له نیوانتاندا به رپابوو، خوایش ئه وه ی ده تانشارده وه ده ریخست و ئاشکرای کرد (که بکوژ کییه).

(۷۳) ئینجا و تمان: به پارچه یه که له و مانگا سه ر براوه بدن به لاشه ی کوژ راوه که دا (دیاره به ویستی خوا وه که مو عجزیه یه که کوژ راوه که زیندوو بو ته وه و راستی بکوژه که ی خو ی و توه)، جا تا به و شیوه یه و به ئاسانی، خوا مردوان زیندوو ده کاته وه ده سه لاتی خو یتان نیشان ده دات بو ئه وه ی تیگه ن و ژیر بن.

(۷۴) پاشان له وه دوا دلّه کانتان ره ق بو، (ئهی جوله که کان) هه ره که به رد، به لکو ره ق تریش (چونکه) به راستی به رد هه یه روبرای لی هه لده قولیت، هه شیان له ت له ت ده بی ت و ئای لی دپته ده ره وه، هه شیان له ترسی خوا له لوتکه ی شاخه کان به ر ده بیته وه، خوایش بیئاگایه له و کار وکرده وانه ی ئه نجامی ده دن.

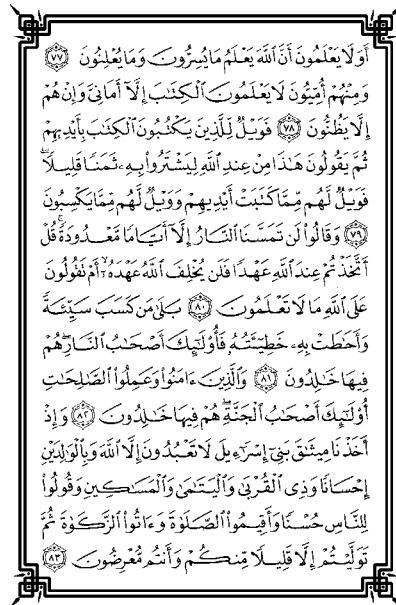
(۷۵) ئایا ئیوه (ئهی گرو ی ئیمانداران) به ته مان و ئومیده وارن که جوله که ئیمان و باوه ر به یئینه که ی ئیوه، له کاتیگدا بیگومان ده سته یه که له شاره زا کانیان گو فتاری خوا یان ده بیست له (ته ورات) دا، له وه دوا ده سکاریان ده کرد دوا ی ئه وه ی که تی گه یشتی و و ده یانزانی راستیه که ی کامه یه.

(۷۶) (له مه دینه دا جووه کان) هه رکاتیگ ته ووشی ئیمانداران ده هاتن ده یانوت: ئیمه ش ئیمانمان هی ناوه و (موسولمان بووین)، به لام کاتیگ پیکه وه کو ده بو نه وه له گه ل (به ناو زاناو دلره که کانیان) به یه کتریان ده وت: ئه وه بو ئیوه ئه و شتانه یان بو باس ده که ن که خوا بو ئیوه ی له (ته ورات) دا باسکر دووه (ده رباره ی پیغه مبه رایه تی محمد ﷺ) تا وه کو بیکه نه به لگه به سه ر تانه وه لای پهروه دگارتان!! ئایا ئیوه عه قلتان به و جو ره شتانه ناشکی ت و ژیریتان ناخه نه کار؟!

(٧٧) ثایا ئهوانه نازانن که بهراستی خوا دهزانیّت چی په نهان ده کهن و چیش ئاشکرا ده کهن؟ (له) گوفتارو کردارو نیه تیان.

(٧٨) هه ندی له و جووله کانه نه شارهزا و نه خوینده وارن، وادهزانن کتیبی (تهورات) بیجگه له چهند ئاوات و هیوایه که هیچی تر نیه، ئهوانه ههر گومانیان کردو ته پیشه ی خویمان (وا دهزانن بههشتیان بو خویمان مسوگهر کردوو).

(٧٩) سا و او دیلا بو ئه و کهسانه ی کتیبی دهنوسن به دهستی خویمان و پاشان ده لاین: ئا ئه مه له لایه ن خواوه یه، تا که میک له مالی دنیا به دهست بهینن، جا وهیل بو ئه و دهست و (قه له مانه ی) که شتی وا دهنوسن و وهیل بو ئه و کهسانه ی که که سابه تی ئاوا ئه نجام ده دن.

(٨٠) جووله که کان ده لاین: (چهنده گونا هباریین) ته نها چهند روژیکی کهم له دوزه خدا ده میننه وه!! بیان بلن: باشه، ئیوه په یماتتان له خوا وهرگرتوو، تا هه رگیز خوی گه وره په یمان شکینی نه کات؟! یان ههر ده تانه ویت شتیک بلین به ده م خواوه که هیچ بناغه یه کی نیه و ههر نازانن (چی ده لاین)!!

(٨١) نه خیر وانیه، ئه و که سه ی گونا هو تاوان ئه نجام بدات و تاوانه کانی هه موولا یه کی دابگریّت (ئاشکرا و نادیاری) ئه و جو ره که سانه نیشته جیبی ئاگری دوزه خن و بو هه می شه یی تیایدا ده میننه وه (له ههر نه ته وه و هوژو تیره و تایه فه یه که بن).

(٨٢) ئه و که سانه ش باوه رپان هیئاوه و کارو کرده وه چاکه کان ئه نجام ده دن، ههر ئه وانن نیشته جیبی به هه شتن و تیایدا ژیانی هه تا هه تایی ده به نه سه ر (له ههر چین و تو یژو ره گه زی که بن).

(٨٣) یادی ئه و نیعمه ته بکه نه وه کاتی که په یمانمان وهرگرت له نه وه ی ئیسرائیل که جگه له خوا که سی تر نه په رستن و له گه ل دایک و باوکدا چاکه کار بن، هه روه ها له گه ل خزمان و هه تیوان و هه ژار نیشدا، گو فتاری چاک و جوانیش رو به خه لکی بلین، هه روه ها نو یژه کانتان به چاک ی ئه نجام بدن و زه کاتیش بدن، پاشان ئیوه (له جیاتی گو پرایه لی) پشتتان تیکرد، جگه له که میکتان نه بیّت: له کاتی که دا زور به تان (له و هه مو ئاموژگاری به سه سودانه) رو وهرده چه رخی ن و پستی تی ده که ن.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
 أَنْفُسَكُمْ مِن دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَوُونَ ﴿٨٤﴾
 ثُمَّ أَنْتُمْ هُنَالِكَ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا
 مِنْكُمْ مِن دِيَارِهِمْ فَظَهَرُونَ عَلَيْهِم بِآيَاتِنَا وَالْمُذَكَّرِ
 وَإِن يَأْتُوكُمُ اسْرَى فَنُفِذُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
 إِخْرَاجَهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
 بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ
 فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَيْنَا أَلْمَدَّةِ
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
 الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَحْفَظُهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
 يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَهَفِيتَ مِنْ
 بَعْدِهِ بِالنُّصُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبُرْهَانَ وَأَنْزَلْنَا
 رُوحَ الْقُدُسِ فِيكُمْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
 أَنْتُمْ كَرِهْتُمْ فَلَيَافِقُنَّكُمْ وَيُرَفِّقُنَّ لَقَدْ أَنْزَلْنَا
 قُرْآنًا عَلَيْنَا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٨٧﴾

(۸۴) یادی ئەو نیعمه ته بکه نه وه کاتیك په یمانمان له ئیوه وەرگرت که ئیتر خوینی به کتر (به ناحهق) نه پرئژن و به کتر له مال و حالی خوتان دهر به دهر نه کهن، پاشان بریاریشان له سهر ئه وه داو له کاتیکدا خویشان شایه تی له سهر ئه مه ده دن.

(۸۵) له وه دووا ئیوه ههر ئه وانن (تامازه به بو) جو له که کانی سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) خه ریکې به کتر کوشتنن، ده سته یه که له (خزمانی) خوتان له مال و حالی خویمان دهر به دهر ده کهن پشتی به کتر ده گرن دژ به ده سته یه کتان به تاوان و دوژمنایه تی، که چی ئه گهر به دیلی ده سته یه کتر دژمن بکه و تنایه ئه و ئیوه فیدیه تان بو ددان و نازادتان ده کردن، له حالیکدا دهر به دهر کردنه که یان له سهر تان حه رامه، که وابوو چو ن ده بیته باوه پرتان به به شیکې (ته ورات) هه بیته

و به به شیکې تری باوه پرتان نه بیته؟ ئایا پاداشتی ئه وه تان که ئه وکاره ده کات جگه له سهر شو پری و سووکی نه بیته له ژبانی دنیا دا هیچی تر هه یه؟ له روژی قیامه تیشدا ده گه پرینه وه بو ناو سه ختترین سزا، خوایش بی ناگانیه له و کارانه ی که ئیوه ئه نجمی ده دن.

(۸۶) ئه وانن، ئه وانن که ژبانی دنیایان کپری و گو پریویانه ته وه به ژبانی (به هه شت) و دواروژ، له بهر ئه وه سزایان له سهر کهم ناکریتنه وه، ئه وانن هه رگیز یارمه تی نادرین و سهر ناخرین.

(۸۷) سویند بیته بیگومان ئیمه ته وراتمان به خشی به موسا و به رده وام دوا ی ئه ویش پیغه مبه رانمان ره وانن کردو به عیسای کوری مه ریه م به لگه و نیشانه و مو عجیزه ی جو روا جو رمان به خشی هه روه ها پشتگیریمان کرد به فریشته (جبرئیل)، ئایا چو ن ده بیته هه ر کاتیک پیغه مبه ریکمان ره وانن کرد بیته، به لام له گه ل ئاره زوه کانی ئیوه دا نه گونجا بیته: خوتان به زل زانیوه و لوتتان به رز کردو ته وه و پرو اتان نه هیئا وه، ئه وسه ده سته یه کتان (به نامه ی خواتان) به درو زانیوه وه هه ندیکیشان پیغه مبه رانمان ده کوشته.

(۸۸) هه روه ها (جوله که کانی سهرده می پیغه مبه ر (ﷺ) و تیان: دلّه کانمان داخراوه (له گو فتاری تو، تینا گه ین) نه خیر وانی یه، ئه وانن خوا نه فرینی لیکر دوون به هو ی کوفرو خوانه ناسیانه وه، که وابوو به کهم شت پروا ده کهن.

(۸۹) کاتیک له لایهن خواوه کتیبیک (قورئان) هات بویان، که: ئەو کتیبانە ی ئەوانیش پەسەند دەکات و بەراستی دەزانیت، ئەوان پێشتر داوای سەرکەوتن و زال بوئیان بەسەر ئەوانە ی بێ باوەر بوون له خوا دەکرد بە ھۆی شوینکەوتیان بو پێغەمبەر ﷺ، که چی کاتیک ئەو پێغەمبەرە یان بو هات که دەیانناسی، بروایان پێ نه کرد، کهواته با نهفرین و لهعنه تی خوا لهسەر کافران بیئت.

(۹۰) (ئەو جووله کانه) خوئیان بەشتیکی ناپەسەند فروشت (ھەلویستیکی نادروستیان نواند) کاتیک کافر بوون بەو قورئانە ی خوا ناردوو یە تی، (له حەسوودی) و سەرکەشیدا (رەخنە یان گرت و وتیان): بوچی خوای گەورە دەرگای فەزل و لای رحمت دەکاتەو له ھەر کەسیک بیهوئیت له بەندەکانی!! ئەوسا ئیتر دوو چاری

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾
 يَسْمَا أَشْرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِثْنَا أَنْ نَزَلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَيْنَا مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِعَضْبٍ عَلَيْنَا وَعَضْبٍ لِكْفِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾
 وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ بِكُمْ أَنْزِلْ عَلَيْكُمْ وَإِذَا كُفِرْتُمْ يَسَاءَ مَا كُفِرْتُمْ بِكُمْ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ بِكُمْ أَنْزِلْ عَلَيْكُمْ وَإِذَا كُفِرْتُمْ يَسَاءَ مَا كُفِرْتُمْ بِكُمْ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ بِكُمْ أَنْزِلْ عَلَيْكُمْ وَإِذَا كُفِرْتُمْ يَسَاءَ مَا كُفِرْتُمْ بِكُمْ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ بِكُمْ أَنْزِلْ عَلَيْكُمْ وَإِذَا كُفِرْتُمْ يَسَاءَ مَا كُفِرْتُمْ بِكُمْ

یەك له دواى یەکی رق و خەشمی خوا بوون (چونکە وەنەبیئت تەنھا کافر بوو بن بە محمد ﷺ و بە قورئان، بە لکو کافر بوون بە موسا و تەوراتیش که داوای شوینکەوتنی محمدیان لێدەکات) جا، بو کافرو خوانەناسان سزایە کی ریسواکەر ئامادە یە.

(۹۱) کاتیک پێیان دەوتریت باوەر بەینن بەو ی که له لایهن خواوه رەوانە کراوه، دەلین: ئیمە تەنھا باوەرمان بەو ھە یە کہ بو ئیمە رەوانە کراوه و باوەر ناھینن بە ھەموو ئەوانە ی کہ دواى (تەورات) ھاتوو ھە کو (ئینجیل و قورئان) له کاتیکدا کہ ھەر ئەو قورئانە حەق و راستی یە و بەراست دانەری (تەورات) ی ئەوانیشە، پێیان بلی: ئە ی کہواتە بوچی پێشتر پێغەمبەرەکانی خواتان دەکوشت ئەگەر ئیو ئیماندارن (بە تەورات؟!)

(۹۲) سویند بە خوا بەراستی موسا نیشانە ی فرەو موعجیزە ی زوری بو ھینان، که چی (کاتی که چوو بو نزای پەروردگار، له کبوی طور) ئیو گویرە کہ تان پەرست، بەراستی ئیو ستەمکارن.

(۹۳) (یادبان بێنەو ھەر ئەو سەردەمە ی) کہ پەیمانمان لێ وەرگرتن و کبوی طورمان بەسەردا بەرزکردنەو ھە و (فەرمانمان پێدان): ئەو ھە ی پیمان بەخشیوون (له تەورات) بە توندی بیگرن و لێی لامەدن و گوئی بیستبن، (بەدەم) وتیان: گویرایە لێن، (بەلام بە کردەو ھە) پێچەوانە یان کردو یاخی بوون و گویرە کہ پەرستی له دل و دەروونیاندا روابوو بە ھۆی بێ باوەر بێیانەو ھە، پێیان بلی: ئیمانە کہ تان شتی ناپەرەواتان پێ دەکات ئەگەر ئیو ئیماندارن؟! (باوو باپیرانتان گویرە کہ پەرست و پێغەمبەر کوژ، ئیو ھە سەر سەخت و بێ باوەر).

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ مِنَ الدَّارِ الآخِرَةِ عِندَ اللَّهِ خَالِصَةٌ مِّنْ دُونِ الدُّنْيَا لَتَكُونَنَّ مِنَ التَّوَّابِينَ ﴿٩٤﴾
 وَلَن يَتَمَنَّوهُ أَكْثَرُ أَهْلِ الدُّنْيَا قَدْ مَتَّعْتُمُوهُمْ وَأَلْفَ عِلْمٍ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ عَلَىٰ حَسَبِ عَمَلِهِمْ دُونَ ذَلِكَ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْقُرْآنَ فَهُوَ حَكِيمٌ ﴿٩٦﴾
 قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّاتِ فَأِنَّهُ غَدَابَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَهُوَ شَرٌّ مِّنَ الْكُفْرِ وَالْعَدْوَىٰ إِلَى اللَّهِ يَأْتِيهِمْ مِّنْ غَيْرِ الْمَوْتِ ﴿٩٧﴾
 قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ مِنَ الدَّارِ الآخِرَةِ عِندَ اللَّهِ خَالِصَةٌ مِّنْ دُونِ الدُّنْيَا لَتَكُونَنَّ مِنَ التَّوَّابِينَ ﴿٩٨﴾
 وَلَن يَتَمَنَّوهُ أَكْثَرُ أَهْلِ الدُّنْيَا قَدْ مَتَّعْتُمُوهُمْ وَأَلْفَ عِلْمٍ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٩﴾
 وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ عَلَىٰ حَسَبِ عَمَلِهِمْ دُونَ ذَلِكَ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْقُرْآنَ فَهُوَ حَكِيمٌ ﴿١٠٠﴾
 قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّاتِ فَأِنَّهُ غَدَابَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَهُوَ شَرٌّ مِّنَ الْكُفْرِ وَالْعَدْوَىٰ إِلَى اللَّهِ يَأْتِيهِمْ مِّنْ غَيْرِ الْمَوْتِ ﴿١٠١﴾
 قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ مِنَ الدَّارِ الآخِرَةِ عِندَ اللَّهِ خَالِصَةٌ مِّنْ دُونِ الدُّنْيَا لَتَكُونَنَّ مِنَ التَّوَّابِينَ ﴿١٠٢﴾

(۹۴) (ئەى محمد ﷺ پييان) بلى: ئەگەر راست دەكەن و باوەرتان واىە كه مالى ئەو دنيا (بههشت) لای خوا تايه تمەندە به ئیوہ نەك خەلكى تر، دە ئاواتى مردن بخوازن ئەگەر راست دەكەن (تا زوو بچنە ناو بههشت)!!

(۹۵) (به لام ئەوانه) هەرگیز به هوى رهفتارى نادروست و دەست پيشخهري ناپهسهنديانه وه ئاواتى مه‌رگ ناخوازن، خوايش چاك ئاگاداره له حالى سته‌مكاران.

(۹۶) سویند بیت ئەو جووله‌كانه ده‌بينيت كه له هه‌موو خەلك به په‌رۆشترن له‌سه‌ر دنياو ژيانى دنيا به‌هه‌ر جوړيک بيټ، هه‌تا بگه‌ره له هه‌وه‌له‌په‌رست و موشریکه‌کانيش، هه‌ريه‌ك له‌وانه ئاوات ده‌خوازيټ كه: هه‌زار سال ته‌مه‌نى بيټ، هه‌ر چه‌نده وه‌نه‌بيټ ته‌مه‌نى دريژيان له سزا رزگاربان بکات، خوايش زور بينايه به‌و کرده‌وانه‌ى كه ئەنجامى ده‌دن.

(۹۷) (ئەى محمد ﷺ) پييان بلى: هەر كه‌سيك دوژمنى جوهره‌ئيە، (با بزائيت) كه هه‌ر ئەو جوهره‌ئيە به‌فه‌رمانى خوا ئەو قورئانه‌ى دابه‌زاندوټه‌ سه‌ر دلت كتیبه‌ پيشووه‌كان به‌راست داده‌ئيټ و ريئموويى (بو چاكه) ده‌كات و مژده به‌خشيشه به ئيمانداران.

(۹۸) ئەو كه‌سه‌ى دوژمن بيټ به‌خواو فريسته‌كانى و پيغه‌مبه‌ره‌كانى، به‌تايه‌هت جوهره‌ئيل و ميكايل، ئەوه با بزائيت و دنيا بيټ كه‌خواى گه‌وره دوژمنى كافرو بيئاوه‌رانه.

(۹۹) سویند بيټ به‌خوا ئيمه‌ بيگومان نيشانه‌و ئاويه‌تى روونمان بو تو ناردوه (ئەى محمد ﷺ) كه‌سيش باوه‌رى پيى له‌ق نايټ، جگه له‌ده‌روون نه‌خوش و ياخى بووه‌كان.

(۱۰۰) ئەوه بو هه‌ر جاريك په‌يمانپيكان به‌ستبيټ (له‌گه‌ل خواو پيغه‌مبه‌رو موسلماناندا) خيرا ده‌سته‌يه‌كيان په‌يمانه‌كه‌يان شكاندوه، به‌لكو زوريه‌ى زوريان باوه‌ر ناهين (پريو قه‌درى په‌يمان و ئيمان ناگرن).

(۱۰۱) كاتيكيش كه‌ پيغه‌مبه‌ريكيان له‌لايه‌ن خواوه بو هات (مه‌به‌ست چه‌زه‌تى محمد ﷺ) له‌گه‌ل ئەوه‌شدا كه‌ پشتگيرى له‌راستى ته‌ورات ده‌كات، ده‌سته‌يه‌ك له‌خواوه‌ن كتیبه‌كان (جووه‌كان) كتیبي خوايان پشتگوئى خست و خويان لى گيل كرد، هه‌ره‌ك هه‌والى وانه‌زانن و (نه‌يان بيستبيټ).

(١٠٢) جا جووه کان (وازيان له کتیبی خوا - تهورات هیئا) شوینی ئه وه که وتن، که شه یثانه کان ده یانخوینده وه ده باره ی دهسه لات و حکومه تی سوله یمان، (ناشکرایه که) هه رگیز سوله یمان کافر نه بووه، به لکو شه یثانه کان کافر بوون و خه لکیان فیبری سیحرو جادوو ده کرد، ههروه ها مه ردو میان فیبری ئه وه ده کرد که بو هاروت و ماروت دابه زی بوو (که دوو فریشته بوون) له بابل (مه به ستیشیان تیگه یاندنی خه لکی بوو له سیحرو جادوو)، ئه وانیش که سیان فیبری هیچ شتی که نه ده کرد تا بییان نه وتایه: ئه م کاره ی ئیمه بو تاقی کردنه وه یه و خو ت کافر مه که (که چی هه ندیک هه ر کولیان نه داو) له و فریشتانه وه شتی وافیر ده بوون که ژن و میردی پی له یه ک جوودا بکه ن، (هه ر چه نده) ئه و

وَاتَّبِعُوا مَا نَزَّلْنَا اللَّطِيفُ عَلٰى مُلْكٍ سَلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سَلِيمًا وَلِكِنَّ الشَّاطِرِ كَفَرُوا يَعْلَمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِ هَارُوتَ وَمَرْوَتَ وَمَا يَخْلِفَانِ مِنْ آخِرَتَىٰ يَقُولَانِ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِبِصَاوِرٍ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَعْلَمُونَ مَا يَشْرَهُمْ وَلَا يَتَفَعَّهُمْ وَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْرَبَهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلِيَسْئَلُ مَا سُئِرَ وَإِيَّاهُمْ أَنفُسُهُمْ تَوَكَّلُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا زَعْمًا وَعُقُولًا أَنْظُرْنَا وَاسْمِعُوا وَلَنْ نُّكَفِرَنَّ عَنْكُمْ آيَةً ﴿١٠٤﴾ مَا يَوْذُوْا إِلَيْكَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ نُنزِّلَ عَلَيْكَ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكَ وَأَلَّا تَخْصُصَ بَرَحْمَتَهُ مِنْ نِّسَاءِ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

جادوو گه رانه ناتوان هیچ زیانیک به که س بگه یه ن، مه گه ر ویستی خوی له سه ر بی ت، ئه و خه لکه سه ر گه رانه هه میسه فیبری شتی که ده بن که زیانیان لیده داو سوودی نیه بو یان، بیگومان ده شزانن ئه وه ی کالای وای کرپی بی ت و شتی وافیر بی ت له و دنیا هیچ به هه ره یه کی ده ست ناکه ویت، (به راستی) ئه و شته ی ئه وان خو یان پی فروشتوو و که وتونه ته داو یه وه شتیکی زور ناپه سه نده ئه گه ر بزنان و تیگه ن (چونکه سیحرو جادوو چه واشه کاریه و کاریکی نادروسته).

(١٠٣) خو ئه گه ر به راستی ئه و جووله کانه ئیمان و باوه ریان به یثایه و خو یان بپاراستایه و جوانکار بوونایه (که بیگومان ئه مه ش نایه ته دی) ئه و پاداشتیکیان له لایه ن خوی گه وره وه که چاکترو به فه رتر بوو ده ست ده که وت، ئه گه ر بیانزانیایه (بیرو هو شیان به کار به یثایه).

(١٠٤) ئه ی ئه وانیه ی باوه رتان هیئا وه مه لین (راعنا) چونکه له زمانی عیبریدا واتاکه ی ناشیرینه بو توانج و پلار به کار دیت، به لکو (بلین: انظرنا) چاوه ری و سه یرمان بکه و به چاکی ئه و فه رمانه له گو ی بگرن، (چونکه) بو کافرو بیباوه ران سزایه کی به ئیشمان ئاماده کردوو (به تابه ت ئه وانیه ی گالته به دین و ئیمان و موقه دده سات ده که ن).

(١٠٥) چ ئه وانیه ی که کافرن له خاوه ن کتیبه ئاسمانیه کان، چ موشریک و هاوه لگه ران چه ز ناکه ن له لایه ن په ره ر دگار تانه وه هیچ خیرو به ره که تیک داباری ت بو تان و روتان تییکات، له گه ل ئه وه شدا خواره حمه تی خو ی تابه ت ده کات به هه ر که سیک (بیه ویت و شایسته بی ت) هه ر خوایش خاوه نی فه زل و به خششی گه وره یه.

(۱۰۶) هه رئا یه تیک بسرینه وه، یان بیخه یه بارودوخ ی فه راموشییه وه و پشتگوئی بخه ین، چاکتر لهو، یان وینه ی تهو ده خه یه رهو، مه گهر نه تزانیوه که خوا ده سه لاتی به سه ره موو شتی کدا هه یه؟

(۱۰۷) ئایا نه تزانییه وه (ئه ی محمد ﷺ، ئه ی ئیماندار) که به راستی هه ره خوا خاوه نی هه موو ئاسمانه کان و زه و ییه، جگه لهو خوا یه هیج پشتیوان و یاریده ده ریکتان نیه؟

(۱۰۸) (ئه ی هاوه لآن) ئاخو ئیوه شه ده تانه ویت داخوازی (گه وره و ناقولا) له پیغه مبه ره که تان (محمد ﷺ) بکه ن، هه ره وه ک کاتی خو ی داخوازی له موسا کرا، جا هه ره که سیک ئیمان و باوه ره بگوریتته وه به کوفر، ئه وه بیگومان ریبازی راست و دروستی وون کردوه.

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسَخَ بِهَا نُبُوءًا وَجَاءَ آخِرُهَا أَحْسَنُ مِنْ أَوَّلِهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۶﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۰۷﴾ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ نُسَبِّحُوا بِسُحُوبِكُمْ كَمَا سَبَّحَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَسْتَبَدِلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۰۸﴾ وَكَذَّبُوا عَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ رَدُّوهُمُ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِمْ كَمَا أَحْسَنُوا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقَّ فَاعْتَمُوا ﴿۱۰۹﴾ وَأَصْحَابُ الْحَيِّ يَأْتِي اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۱۰﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱۱۱﴾ وَقَالُوا لَنْ نَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ آيَاتُ الَّذِينَ نَسُوا عَنْ ذِكْرِهِمْ أَنْ يَنْصَرُوا بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۱۱۲﴾ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَلِّهْ أَجْرَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۱۳﴾

(۱۰۹) زوریک له خاوهن کتیبه کان ئاواته خوازن له بهر هه سوودی و ناپاکی خو یان ته گهر بو یان بکریت بتانگیپ نه وه ریزی بی باوه ران ئه مه شه دوا ی ته وه ی که حه ق و راستییان به ته واوی بو روون بو ته وه، به لام ئیوه هه ره لیان ببورن و لیان مه گرن و چا و پوشییان لی بکه ن، تا خواکاری خو ی ته نجام ده دات و ویستی خو ی جیبه جی ده کات، بیگومان خوا ده سه لاتی به سه ره هه موو شتی کدا هه یه.

(۱۱۰) (که واته ئه ی ئیمانداران) نو یژه کانتان به چاکی ته نجام بده ن و زه کاتیش بده ن (به خاوهن مافه کان) و دلیا بن که هه ره کاریکی چا که بو خو تانی ده کهن، لای خوا بزر نابییت و ده ستان ده که ویتته وه چونکه به راستی خوا بینا و به ئاگایه به و کار و کرده وانه ی که ته نجامی ده ده ن.

(۱۱۱) (جووله که و گا وره کان) ده لی ن: هه رگیز که سه ناچیته به هه شته وه بیجگه له جووله که یان گا ور، جانه وه ئاوات و خه یالی خو یانه (توش ئه ی محمد ﷺ، یان ئه ی ئیماندار) پی یان بلی: ته گهر راستگو ن: به لگه تان له سه ره ته م قسه یه به یینه مه یدانه وه (ئه گهر ئیوه به هه شتی بن، ته وا موسو لمانانیش به هه شتین چونکه باوه ریان به موسا و عیسا ش هه یه).

(۱۱۲) نه خیر وانی یه، هه ره که سه به راستی خو ی بداته ده ست خوا و له هه مان کاتدا چا که کار و موسلمان بییت، ته وه پا داشتی خو ی لای په ره ره دگاری ده ست ده که ویت و نه ترسیان ده بییت و نه غه م و په ژاره دایان ده گریت.

(١١٣) جولہ که ده لَیْن: گاوره کان له سهر هیچ بنه ماو راستیبه ک نین، گاوره کانیش ده لَیْن: جووله که له سهر هیچ بنه ماو راستیبه ک نین، له کاتییدا ئەوانه کتیبی (تهورات و ئینجیلیش ده خویننه وه) ههروه ها ئەوانه ش که هیچ نازانن (له بتهپرستانى عه ره ب) هه روا ده لَیْن (بروایان به ثابینی ئیسلام و ئەوانیش نیه) خوایش له روژی قیامه تدا دادگایی نیوانیان ده کات له وهی که ناکوکن تیایدا.

(١١٤) جا کئی له وه تاوانبار تروسته مکار تره که مزگه وته کانی خوا قه دهغه ده کات له وهی ناوی پیروزی ئەوی تیا دا بیریت و باسی ثابینی ئەوی تیا دا بکریت و ههول بدات بو ویران کردیان، ئەوانه بو یان نیه بچنه مزگه وته کانه وه مه گهر ترسی خویان له دلدا بیت، ئەوانه تهنه سوکی و ریسوایی به شیان له دنیا داو له قیامه تیشدا سزای گه وره یان بو هه یه.

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ الْمَسْرِيَّةُ عَلَى سُنَىٰ وَقَالَتِ الْمَسْرِيَّةُ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى سُنَىٰ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا لَأَخْرَجَهُمْ فِي أَلْدُنْيَا حَزَنًا وَلَهُمْ فِي الْأُخْرَىٰ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَاللَّهُ الشَّرِيفُ الْغَرِيبُ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَسُجَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلْمَهُ ﴿١١٥﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ بَل لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَبْلُ يَتْلُونَ ﴿١١٦﴾ بِدَعْوِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذْ أَقْبَضَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٧﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُعَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَنْزِيلُنَا آيَاتَهُ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ شَتَّيْتُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا آيَاتِنَا لَعْنَةُ الْكَاذِبِينَ ﴿١١٨﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْئَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٩﴾

(١١٥) پروژهللات و پروژتاواو (هه مو لایه ک) هه ر خوا خاوه نیه تی، جا پروو بکه نه هه ر لایه ک خوا له و جی یه ناگای لیتانه، به راستی خوا فراوانگیر وزانایه.

(١١٦) (جووله که و گاورو بت په رستان) ده لَیْن: خوا مندالی بو خوئی داناوه و فه راهه می هیئاوه (له کاتییدا خوا پیوستی به که س نیه) نه خیر وانایه، بیگومان هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوئی خاوه نیه تی، هه ر هه موسیان ملکه ج و فه رمانه برداری ئەوزاته ن.

(١١٧) (هه ر ئەوزاته) به دیه نیه ری ئاسمانه کان و زه ویه به جوانترین شیوه، جا هه ر کاتیک پریری هه ر شتیك بدات، ته نه ا ئەوه نده ی به سه که فه رمانی بوون یان پیشه اتنی بدات، ئیتر خیرا ئەو شته، یان ئەو کاره، ده بییت و ئەنجام ده دریت.

(١١٨) جا ئەوانه ی نه فام و نه زانن ده یانگوت: بو خوا له گه ل ئییمه گفتوگو ناکات؟! یان مو عجزه و نیشانه یه کمان بو نایه ت؟! (شایانی باسه) که سانی تریش پیش ئەمان هه مان شتیان ده وت، ئەمانه دلە کانیا ن چوونیه که و له یه ک ده چییت (شیوازی ده برینیا ن جیاوازه)، بیگومان ئییمه چه نده ها به لگه و نیشانه ی ئاشکرا و روونمان دیاری کردوه بو ئەو کسانه ی که راستی خوازن و به شوین حه قیقه تدا ده گه پرین.

(١١٩) (به راستی (ئهی محمد ﷺ) ئییمه تۆمان هاو پری له گه ل حه ق و راسته قیته کاندرا وه وانه کردوه تا مزده در بیت به ئیمانداران و ترسینه ر بیت بو بی باوه ران، بیگومان تو هه رگیز بهر پرسیار نیت له نیشته جیکانی دوزه خ.

(۱۲۷) به یاد بهینن ئه و کاته ی ئیبراهیم پایه کانی که عبه ی بهرز ده کرده وه له گهل ئیسماعیلدا و (ده یانوت): پهروه دگارا ئهم کاره مان لی وه بگره وه له ریزی چاکه کانماندا تو ماری بکه، چونکه به پراستی تو خواجه کی زور بیسه رو زانایت.

(۱۲۸) پهروه دگارا، هه ردو و کمان وا لی بکه ته نه ا فه رمانبه ردارو ملکه چی تو بین و له نه وه کانیشمان ئوممه تیکی موسولمان و فه رمانبه ردار بو خو ت فه راهم بهینه و چوئیه تی ریبازی به ندایه تیمان فیربکه و نیشانمان بده و تهویه و په شیمانیمان لی وه بگره، بیگومان تو خواجه کی زور تهویه و هرگرو میهربان و دلوقانیت.

وَإِذْ رَفَعْنَا إِلَهُمْ آلَ إِبْرَاهِيمَ أَقْوَامًا مِنَّا بَدِيعًا رِيبًا لِّقَبْلِ
 مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۷﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ
 لَكَ وَمِن دُرِّيْنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَبِعَلَيْنَا
 إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ ﴿۱۲۸﴾ رَبَّنَا وَأَنْتَ فِيهِمْ رَسُولٌ
 مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
 وَيُرْسِلُهُمْ فِي بُرُوجِكُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۲۹﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ
 عَنِ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِرَبِّهِ أَذُنًا
 وَإِبْرَاهِيمَ فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّلَاةُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿۱۳۰﴾ قَالَ أَنْتَ الْمَلِكُ وَإِبْرَاهِيمَ فِيهِ
 وَعَقُوبَ بْنَ إِسْحَاقَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
 وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۱﴾ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
 الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِسَيِّدِهِ مَا تَعْبُدُونَ مِن بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
 إِلَهُكَ وَإِلَهُ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُمَا
 وَجِدَا وَنَحْنُ لَكُم مُّسْلِمُونَ ﴿۱۳۲﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا
 مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنتَفُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۱۳۳﴾

(۱۲۹) پهروه دگارا، بو ئه و خه له کی که له ئاینده دا دین پیغمبه ربک له خویان په وانه بکه، تائایه ته کانی تو یان به سه ردا بخوئیتته وه و فیری کتیبه پیروزه که ی تو (واته

قورئان) و دانایان بکات، تا دل و دهرونیان له ژهنگ و کرده و دیان له ره و شتی ناپه سه ند پاک بکاته وه، به پراستی هه ر تو خواجه کی بالاده ست و دانایت.

(۱۳۰) ئایا کی له ئاینی ئیبراهیم پشت هه ل ده کات، جگه له وه که سه ی که خو ی گیل و نه فام بکات، سوئندییت بیگومان ئیمه ئیبراهیممان له م دنیا به دا هه لئار دوه و (کردو و مانه به پیشه وا) به پراستی له و دنیا ش له ریزی پیاو چاکاندا به.

(۱۳۱) کاتیک پهروه دگاری پیی وت: ملکه چ و فه رمانبه ردار به، (ئه ویش خیرا) وتی: ته سلیمی پهروه دگاری هه موو جیهان بووم (باوه پی پته ووم پیی هه به).

(۱۳۲) جا ئیبراهیم و یه عقوب ئهم وه سیته یان کرد بو کوره کان و نه وه کانیان، (هه ریه ک له وان فه رمویه تی): پوله کانم؛ به پراستی خوا هه ر ئهم ئاینه ی بو ئیوه بریار دا وه هه لی بژاردوه، ئیتر ئیوه ش هه ول بده ن به موسولمانی نه بییت مه مرن (تا دوا هه ناسه تان په یروه ی بکه ن).

(۱۳۳) ئایا ئیوه (ئه ی جو و له که و گاورائیک که باوه ر به محمد ﷺ ناکه ن و خوشتان به شوئیکه و ته ی ئیبراهیم و یه عقوب ده زانن) ئاماده ی سه ره مه رگی یه عقوب بوون؟ ئه و کاته ی به کوره کانی وت: دوا ی مردنی من چی ده په رستن؟! هه موو وتیان: خوا ی تو و باوو باپیرانت ده په رستین، که ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه حقن، خواجه کی تا ک و ته نه یه، ئیمه ش هه موو ته سلیم و فه رمانبه ردار ی ئه وین.

(۱۳۴) ئه وانه ئوممه تی ک بوون رویشتن به خو یان و کرده وه ی چاکیانه وه، ئیوه ش هه رچی ده یکه ن له چاکه بو خو تانه و بهر پرس نابن له کار و کرده وه ی ئه وان.

(۱۳۵) (کہ چی ہیشتا تہوان بہ موسولمانان) دلہ لیں: ودرن بنہہ جولہ کہ یان گاور تا بکہ ونہ سہر ریگہی راست!!
 (تہی محمد ﷺ بیان بلی: (نہ خیر وانابین) بہ لکو شوین تاین و بہرنامہی ئیبراہیم دہ کہ وین کہ پاک و دروستہ و ہرگیز لہریزی بت پرستان و ہا و ہلگہ راندانہ بوہ.
 (۱۳۶) (تہی پیرہوانسی محمد ﷺ ئیوہ) بلین: ئیمہ باوہرمان بہ خواہینا و ہو بہو قورٹانہش کہ دابہ زیوہ بو مان و بہو ہش کہ دابہ زیوہ بو ئیبراہیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یہ عقوب و نہوہ کانی یہ عقوب، ہر و ہا بہو پیرہمانہ کی ہو موسو عیسا ہاتوہ و بہو پیرہمانہ کی ہو پیغہ مہران بہ گشتی رومانہ کراوہ لہ لایہن پیروہر دگاریانہوہ، ئیمہ جیاوازی ناکہ یں لہ نیوان ہیچ کام لہو پیغہ مہرانہ دا، ئیمہ ہہ موومان تہنہا تہ سلیمی فرمانی پیروہر دگارین.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۵﴾ قُولُوا ءَأَمَرَ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾ فَإِنِ ءَأْمُرُوا بِمِثْلِ مَا ءَأَمَرْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِن كُفُّوا فَمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۷﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ أَطِيعُوا نِعْمَتِي فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّكُمْ وَإِنَّا بِأَعْمَلِنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ نَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنْتُمْ أَغْلَمُ أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ وَرَبُّكُمْ يَعْقِلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۰﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنتَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

(۱۳۷) جا تہ گہر تہوان (جولہ کہ و گاورہ کان) باوہریان ہیٹا، و ہک تہوہی ئیوہ باوہرتان پیرہینا و ہوہ بہرنامہی مانای وایہ ریازی ہیدایہ تیان دوزیوہ تہوہ، بہ لام تہ گہر پشتیان تیکرد، تہوہ بیگومان دہ کہ ونہ دژاہ تی و دوبہرہ کی بہوہ، (بہ لام دلنیا بہ تہی محمد ﷺ تہی ئیماندار) خوا تو دہ پاریزیت لہ پیلان و تہ لہ کہ یان چونکہ تہوہ خواہیہ زور بیسہرو زانایہ.
 (۱۳۸) (تہم تاین و بہرنامہیہ) تہوہ پرنگ و نہ خشہ بہیہ کہ خوا دیرشتوہ، کی ہہیہ لہ خوا چاکتر پرنگ و نہ خشہی جوان بکیشیت و دایریژیت، لہ ہہ موو بارو دوخیکدا ئیمہی ئیماندار ہہر تہوہ دہ پرستین.
 (۱۳۹) (بہو جوولہ کانہ) بلی: ئایا رومانہ ئیوہ دہر بارہی تاینی خوا قرہ و گالہ و کیشہ مان لہ گہل دہ کہن (دہ تانہ ویت پیغہ مہرایہ تی ہر لہ ناو ئیوہ داییت! لہ کاتیکدا کہ قہ دری خوایش نازانن و کوپو ہاوسہری بو بریار دہ دہن!!)، خو خوتان چاک دہ زانن کہ تہوہ خواہیہ پیروہر دگاری ئیمہ و ئیوہ شہ، کارو کردہ و ہی خومان و کارو کردہ و ہی ئیوہش بو خوتانہ (ئیمہ لہ بوچوون و کارو کردہ و تان بہرین)، ئیمہ تہنہا دلسوزو ملکہ چی تہوہ پیروہر دگارہین.
 (۱۴۰) چون دہ لپن کہ: ئیبراہیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یہ عقوب و کوپہ کانی، جولہ کہ یان گاور بوون؟! بیان بلی: باشہ ئایا ئیوہ دہ زانن یان خوا؟ جا کی لہوہ ستہ مکارترہ کہ شاہ تہیہ کی خواہی لہ لاییت و شار دبیٹیہوہ، بیگومان خوا بی ٹاگانیہ لہوہ کارو کردہ و انہی کہ تہ نجامی دہ دہن.
 (۱۴۱) تہوانہ ئوممہ تیک بوون رویشتن بہ خویان و کردہ و ہی چاکیانہوہ، ئیوہش ہرچی دہیکن لہ چاکہ بو خوتانہ و بہرپرس نابن لہ کارو کردہ و ہی تہوان.